

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellvs De Angelo Cvstode R. P. Francisci Albertini Soc. Iesv Theologi

Albertini, Francesco

Coloniae Agrippinae, M.D.C.XIV

Cap. 22. Qualem oporteat esse familiaritatem nostram cum Angelo custode, tanquam ministro misericordiæ, vt eum amemus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46785](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46785)

Bernard.
serm. 1 de
Angelis.

continuum eius munificentiam peccatur. Atque hunc respectum ac venerationem inculcat nobis D. Bernardus subiunctis verbis: *Pensate quanta etiam nobis sollicitudo opus est, ut dignos nos exhibeamus eorum frequentia, & eo modo conuersemus in conspectu Angelorum, ne forte sanctos offendamus obtutus: Vt enim nobis, si quando Angeli prouocati peccatis & negligentijs nostris indignos nos iudicauerint presentia & visitatione sua, ut iam necesse habeamus cum propheta plangere, & dicere:*

Psal. 37.

Etos offendamus obtutus: Vt enim nobis, si quando Angeli prouocati peccatis & negligentijs nostris indignos nos iudicauerint presentia & visitatione sua, ut iam necesse habeamus cum propheta plangere, & dicere: Amici mei & proximi mei aduersum me appropinquauerunt & steterunt, & qui iuxta me erant de longe steterunt, & vim faciebant qui querebant animam meam, elongatis inimicorum eis, quorum presentia protegere, & propulsare poterat inimicum.

CAPVT XXII.

QVALEM OPORTEAT ESSE familiaritatem nostram cum Angelis custode, tanquam ministro misericordie ut eum amemus?

Amar

AMOR hic erga Angelum custodem ex tribus capitibus nascitur, primò ex pulchritudine Angelicâ, quæ quàm eximia sit ex eo cognosci potest, quod Moyses eâ explicare noluit, nè populus degeneraret ad idololatriam: ita Chrysofost cum Diuo Thoma sentiunt. Secundò ex angelica bonitate, quandoquidem Angeli semper Deo placuerunt, & nè leuissima quidè prævaricationis macula illis adhæsit. Tertio ex incôparabili, quod de manu eorum recipemus, emolumento, de quo in superiorib. tractatum est. Angeli, inquit S. August. *ambulant nobiscum in omnibus vijs nostris, intrant & exeunt nobiscum attentè considerantes, quam piè quamque honestè conuersemur, &c.*

Amor erga Angelos ex tribus capitibus nascitur.

Itaque amabilis hæc cum Angelo nostro conuersatio quatuor conditionibus ornari debet. Quarum prima est, v. fit verecūda propter peccata p̄terita, p̄sentia, & fortassis futura. Altera, vt dolorosa sit, p̄pter offensã scilicet ipsiº maiestati; hoc enim

Prima conditio familiaritatis cū angelo. Secunda.

enim postulat partim debitum amicitiae, quam cum eo contraximus, (vnde comitem se nobis ac ducem praebet) partim lex iustitiae, quia multifarijs muneribus cumulauit nos, & partim denique Christiana pietas, quia profuit nobis ad instar patris & matris. Tertia vt cum sancta quadam confusione ac pudore coniuncta sit, qui ex eo nascitur, quod vitiorum excacati tenebris nec venustatem Angelicam, nec splendorem beneuolentiae, nec lucem charitatis aduertimus, & tam magnifica ipsius promissa ac praemia minoris aequo aestimamus.

Quarta, vt grata sit, & confirmata proposito hanc ingratitude in seipso castigandi, imò verò sponte Angelicae correctioni te submittere deberes, & gloriari, quod dignus habitus sis, quem tantae potestatis flagella à vitiorum torpore ad Christi obsequium excitarent. Nascitur autem haec gratitudo ex multis beneficijs ab Angelo in te collocatis, quorum aliqua quidem obser-

uasti,

Tertia?

Quarta.

uasti, alia verò minimè; & quædam præstita tibi sunt etiam nolenti, ac repugnanti, vt cum violentâ quodammodo manu attraheris ad instar Loth, quem Sodomis exire recusantem Angeli coegisse leguntur, & *disimulante illo apprehenderunt Gen. 19. manum eius &c. eduxeruntq; eum, & posuerunt extra ciuitatem.* Porro tanto maiorem esse decet hanc gratitudinem, quanto celsior est persona, quæ beneficia supradicta communicat, nimirum Angelus, qui in diuinis paginis *altitudo cæli* nominatur, recipiente id est homine omnis vanitatis ac vilitatis sententiâ.

Quod autem ex dignitate donantis potius, quàm secundum se donum æstimare deceat, manifestum est non tantùm in doctrina Theologorum, verum etiam ex communi more gentilium. Vnde narratur ad hoc propositum in gestis veterum Romanorum, Scipionem Africanum, cum nescio quam rebellionem compescuisset, in diuisione

Gen. 19.

S. Tho 3.
p. Schola-
stici in 3.
sent.
Scipio A-
fricanus.

I ne spo-

ne spoliatorum iussisse incredibilem auri summam tradi gregario cuidam militi, ut ne is queri posset, parcius sibi proemium obtigisse, quam virtus sua & infracta animi magnitudo meruerat. Miles indig-nabundus mox acceptum aurum tanquam vile munus in terram abijcere, quod ubi ad Scipionem delatum esset, agnouit generositatem militis, eumque accersitum donauit monili argenteo ita, dicens, Imperator exercitus hoc tibi monile dono dat. Itaque miles abundè sibi factum existimans lætus ad castra redijt, & eo nomine solum plus quam massam auream, quia illud sibi à Ducemet; hæc à Ducis ministro porrigebatur. Tobias iunior, postquam beneficia quæ per Angelum acceperat maxima, sedulo considerasset, talibus verbis decrepito Patri locutus est: *Pater, quam mercedem dabimus viro huic?* (hominem quippe illum esse suspicabantur) *aut quid ei dignum poterit esse benefe-*

*De grati-
tudine
Tobie
Tob. 12.*

CUSTODE. CAP. XXII. 139
cujus eius? &c. sed peto te Pater mi,
ut roges eum, si forte dignabitur me-
ditatem de omnib⁹ que allata sunt,
sibi assumere, summa reputans bene-
ficia ab eo profecta, quem hominem
esse sibi persuaserat. Cum verò a-
gnosceret, negotium se habere cum
Raphael Archangelo, tantum eius-
dem beneficij aestimationi accessit,
ut modum ac medium ignorans il-
lud recompensandi, per tres horas
se se in terram prosterneret, ac de-
inde in se reuersus omnes propia-
quos recentis prodigij nar-
ratione ad laudandam Dei
potentiam exci-
taret.

* *
*

CAP.

2 I